

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 17. januar 2014

Sag 186/2012

(2. afdeling)

Region Syddanmark

(advokat Morten Ulrich)

mod

Socialpædagogernes Landsforbund som mandatar for

A og B

(advokat Peter Breum for begge)

I tidligere instans er afsagt dom af Vestre Landsrets 13. afdeling den 8. juni 2012.

Sagen er behandlet sammen med Højesterets sag 96/2013 m.fl.

I pådømmelsen har deltaget ni dommere: Lene Pagter Kristensen, Poul Søgaard, Thomas Rørdam, Jon Stokholm, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt, Lars Hjortnæs, Kurt Rasmussen og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

Appellanten, Region Syddanmark, har påstået frifindelse.

Indstævnte, Socialpædagogernes Landsforbund som mandatar for A og B, har gentaget påstandene om betaling af 50.000 kr., dog med procesrente fra sagsanlæg, og har subsidiært påstået stadfæstelse.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen drejer sig om, hvorvidt Region Syddanmark skal betale godtgørelse efter § 7, stk. 1, i lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet mv. til A og B i anledning af, at Region Syddanmark efter opsigelse af dem til fratræden henholdsvis ved udgangen af novem-

ber 2010 og udgangen af december 2010 først accepterede at betale dem fratrædelsesgodtgørelse svarende til en måneds løn efter funktionærlovens § 2 a henholdsvis den 28. september 2011 og den 4. oktober 2011.

Det fremgår af forskelsbehandlingslovens § 7, stk. 1, at personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af bl.a. lovens § 2, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse. Efter § 2, stk. 1, må en arbejdsgiver ikke ved bl.a. afskedigelse forskelsbehandle lønmodtagere med hensyn til løn- og arbejdsvilkår. Vurderingen af spørgsmålet om tilkendelse af godtgørelse for overtrædelse af bl.a. lovens § 2 afhænger efter forarbejderne til § 7 først og fremmest af grovheden af overtrædelsen, og Højesteret har ved dom gengivet i UfR 2011.417 fastslået, at der ved denne vurdering navnlig skal tages hensyn til baggrunden for overtrædelsen og til den krænkelse, der måtte være påført den pågældende.

As og Bs anmodninger om udbetaling af fratrædelsesgodtgørelse blev fremsat under henvisning til EU-Domstolens dom af 12. oktober 2010 i sag C-499/08 (Ole Andersen-dommen). Det følger af dommen, at udbetaling af fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2 a, stk. 1, jf. stk. 3, ikke kan nægtes, hvis en arbejdstager, der ved fratreden af sin stilling har ret til alderspension fra sin arbejdsgiver, har til hensigt midlertidigt at give afkald på en sådan pension med henblik på at forfølge sin erhvervsmæssige karriere. Det er ved Højesterets dom af 17. januar 2014 i sag 96/2013 m.fl., der er behandlet sammen med den foreliggende sag, fastslået, at der ved afgørelsen af spørgsmålet om udbetaling af fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2 a på grundlag af Ole Andersen-dommen skal foretages en konkret bevismæssig vurdering af, om de pågældende arbejdstagere må antages midlertidigt at have givet afkald på alderspension med henblik på at forfølge en erhvervsmæssig karriere.

Da Region Syddanmark efter henvendelser af 21. marts 2011 og 23. marts 2011 fra Socialpædagogernes Landsforbund i april 2011 på det da foreliggende grundlag afviste at betale A og B fratrædelsesgodtgørelse, udtog de henholdsvis i juli 2011 og juni 2011 stævning mod Region Syddanmark med påstand om betaling af fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2 a og godtgørelse efter forskelsbehandlingslovens § 7, stk. 1. Region Syddanmark opfordrede under skriftvekslingen i svarskrift af 25. august 2011 A og B til at dokumentere, at de havde stået til rådighed for arbejdsmarkedet, efter at de fratrådte deres stillinger. Efter at have modtaget oplysninger herom i september 2011 accepterede regionen henholdsvis den 28.

september 2011 og den 4. oktober 2011 at betale A og B fratrædelsesgodtgørelse i overensstemmelse med deres krav herom.

Efter Ole Andersen-dommen var der anledning for Region Syddanmark til nærmere at overveje, hvilken betydning dommen kunne have for udbetaling af fratrædelsesgodtgørelse i de foreliggende sager. Regionen accepterede endvidere meget kort tid efter at have modtaget dokumentation for, at A og B efter fratrædelsen af deres stillinger stod til rådighed for arbejdsmarkedet, deres krav om udbetaling af fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærloven. På denne baggrund finder Højesteret, at der ikke foreligger en krænkelse af en sådan grovhed, at der er grundlag for at pålægge regionen at betale godtgørelse til A og B i medfør af § 7, stk. 1, i forskelsbehandlingsloven.

Højesteret tager herefter Region Syddanmarks påstand om frifindelse til følge.

Sagsomkostninger

Efter sagens karakter, herunder det forhold, at den angår spørgsmål af generel betydning i forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, og da sagen er behandlet sammen med udvalgte prøvesager fra Østre Landsret, finder Højesteret, at hver part skal bære egne sagsomkostninger for landsret og Højesteret.

Thi kendes for ret:

Region Syddanmark frifindes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsret eller Højesteret til den anden part.